

Kvítek

Předehra: Ami C G D ...

Emi Cmi B Dmi
1. Div se nebe! V korunách stromů vyrostl květ – ten nejhezčí k tomu.
C Emi D Ami G
Ta holka byla součástí květu – zlobila se, když se květ na noc zavřel světu.
A4 Ami G Dmi
Nemohla na květ se vynadívát – tolik barev, každéj zdvořile kýval
Emi Hmi D Ami G G4 F4
Všechny květy už popadaly na zem... Vzal si je domů kdejakej blázen...

2. Div se země! Všechny květy popadaly
jenom jeden chtěl zůstat vysoko na věky
ta holka byla součástí květu – chtěla bejt pořád na odiv světu.
Krásu kvítků z koruny stromů – objevili – odnesli si je domů.
Jejich květy neměly tak pestrých barev, ale ani jeden –
nezůstal se na zemi válet...

Ami C
Celej den nikoho nepotkala, v očích zhasly plameny.
G D
Zapomněla mluvit, tak krčila rameny...
Zvyklá na přízeň bláznů a stromů –
zvyklá na obdiv, nechce spadnout dolů!
A náhle už nebyl blázen žádněj,
kterej by toužebně zdvíhal oči na květ zrádnej!
Všichni se rozutekli do svých domů,
aby kvítkům svým nalili čerstvou vodu...

Mezihra: Ami C G D ...

3. Div se kvítku! Jsi směšnej trochu,
když se zuby nehty snažíš zůstat v korunách stromů!
Připadáš si moc vzácnej spadnout na zem,
abych zvednul tě já – takovej blázen...
Divte se všichni! V korunách stromů
vyrostl květ – ten nejhezčí k tomu...
Sebou odsouzenej utopit se ve svojí kráse –
spadnul na zem a rozpad se rázem... **Emi7**